Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 8 (948) * miercuri 19 februarie 1964 * 8 pag. 30 bani

Flutură cravatele roșii

Zi de sărbătoare. Detașamentul claselor a III-a de la Școala medie nr. 32 din București primește în rîndurile sale noi pionieri. Pregătirea lor a început mai de mult. Despre organizația de pionieri și despre simbolurile pionierești le-au vorbit cu multă dragoste colegii lor, pionierii, instructoarea de pionieri, tovarășa Gabor, diriginta clasei, tovarășa profesoară Maria Strungaru. Acum, la adunare deși emoționați, copiii răspund cu siguranță la întrebările pe care le pun colegii lor. Și cum să nu le fie privirile luminoase și obrajii învăpăiați cînd vorbesc despre dragostea și respectul pe care-l poartă drapelului tricolor al țării, steagului roșu glorios al partidului, sub faldurile cărora își vor desfășura întreaga lor activitate!

Frumos au vorbit micii pionieri despre dorința lor de a învăța tot mai bine, de a fi disciplinați și de a organiza activități interesante și pline de învățăminte.

Zi de sărbătoare în detașament. Elevii Cușută Sanda, Valeriu Ruxandra, Ionescu Mihaela, Niculescu Rodica, Ionescu Marcela, Buică Elisabeta, Mitrea Valentin din clasa a III-a A, au primit cravata roșie de pionier. Cu emoție în glas ei s-au angajat să respecte zi de zi angajamentul pionieresc, să-și cinstească prin muncă cravata roșie pentru a fii tot mai folositori patriei socialiste, pentru a fii întotdeauna gata să urmeze cu inima și cu fapta cuvîntul partidului.

În această zi de sărbătoare „Scînteia pionierului" a fost și ea prezentă la adunare. Le-a oferit micilor pionieri cărți, reviste și plicuri pentru a scrie corespondențe interesante prietenei lor, „Scînteia pionierului".

După adunare, într-o atmosferă de bucurie și entuziasm pionierii au cîntat împreună cîntece patriotice și pionierești, au recitat poezii. A fost o zi de neuitat.

AL. MIHU

COPII de ISPRAVĂ

— Clasa noastră... Grupa noastră... Noi...

Frumos din partea președintei de grupă. Ea nu spune niciodată: eu am făcut... eu am dus... Ci: Noi! Noi am organizat o frumoasă adunare de grupă; noi am cîștigat concursul „Cum ne orientăm"; noi am reușit să avem pe primul trimestru rezultate bune la învățătură!...

Nu degeaba au ales-o pionierii președintă. O fi ea puțintică la trup, dar e ageră și — mai ales — energică. De altfel, tocmai pentru această calitate au ales-o copiii!

Acum stau în clasă, în ultima bancă, și urmăresc și eu lecția. Se dictează — e ora de limba romînă — un fragment din „Singur" de Calistrat Hogaș; profesoara dictează, copiii scriu pe caiete, iar la tablă, Țiței Crișan caligrafiază, cu o mînă sigură, cuvintele așternute cîndva pe hîrtie de mîna neasemuitului povestitor și călător al munților Moldovei: „Uraganele umplură jgheaburile largi ale munților și ca niște imense puhoaie...".

Dar iată că profesoara cere analiza morfologică a textului și, pentru o clipă, am emoția elevului abia întors din vacanță. Crișan însă n-o are. Tot atît de sigur, ca și atunci cînd a caligrafiat textul, face analiza morfologică. Și în gesturile sale, în siguranța cu care se exprimă, întrevezi parcă siguranța constructorului de mîine, ori a doctorului, ori poate a chimistului, doar Crișan trăiește într-un oraș al petrolului! Și, în vreme ce, urmărit de întreaga clasă, Crișan „analizează", iau de pe pupitrul său carnetul de note pe a cărui copertă îi descoperisem numele. Deschid carnetul și notele de 8, 9 și 10 (dar mai ales de 10) îmi întăresc convingerea că Țiței e un elev bun. Dar oare numai el e un elev bun?

Ca un răspuns parcă la întrebarea ce mi-am pus, profesoara îi scoate la lecție, rînd pe rînd, pe colegul lui Crișan — Dima, apoi pe Oprescu, pe pioniera Chivu... pe Gheboș. Și fiecare la rîndul său arată că a înțeles lecția, că a învățat-o temeinic, că stăpînește cunoștințe ce nu le va „uita" pe parcurs.

Privesc mușcatele proaspete care rîd în ferestre, perdeluțele curate înșirate la geamuri ca niște fluturi... Privesc clasa atentă, bentițele albe de pe capul fetițelor și cravatele proaspăt netezite ale tuturor, și-mi zic: da, întreaga clasă a V-a A este o clasă de elevi buni!

În recreație, discutînd pe îndelete cu ei, aflu că Popescu Gheorghe și Butnaru Sorin au adus clasei victoria în concursul pe școală „Cum ne orientăm". Despre ei s-a scris chiar și în jurnalul unității; pioniera Goran Daniela din-tr-a VII-a, a notat: „...**Deși mai mici, ei i-au învins totuși pe cei din clasele VI-VII**" Aflu apoi de la Țiței că notele sale bune se datorează, ce-i drept, studiului individual de acasă, dar și notițelor bune pe care le ia, și atenției ce-o acordă lecției în clasă, și perseverenței cu care face singur exercițiile, urmărind abia apoi rezolvarea de pe tabla supravegheată de profesor.

Mai aflu însă că, pe lîngă aceste victorii ale grupei, mai sînt și unele... înfrîngeri, dări înapoi în fața unor inamici destul de slabi ca lenea unora — foarte puțini — din grupă, automulțumirea altora... Dar copiii s-au angajat ca pe trimestrul II să învingă și lenea celor doi colegi — un băiat și o fată — corigenți la două și, respectiv, la o materie. Și, de asemenea, s-au mai angajat să organizeze acțiuni tot mai interesante în grupa lor.

Sînt încredințat că vor izbîndi deplin: oamenii de ispravă izbîndesc întotdeauna și victoriile lor se înmulțesc mereu. Ori cei dintr-a V-a A, vă spun drept, sînt copii de ispravă!

ȘTEFAN ZAIDES

Cîmpina.
Școala de 8 ani nr. 1.

O clipă emoționantă: rostirea angajamentului solemn.

Și acum, inițiul salut de pionier.

DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI

Nenumărați pionieri se străduiesc să îndeplinească condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești. Fiecare dintre condiții e interesantă, atrăgătoare — și toate la un loc reprezintă o verificare a hărniciei și a dragostei de muncă a pionierului. De aceea, în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei, cit mai multe steluțe roșii să posească în unitățile voastre!

★

Să înveți bine, să ai media generală de cel puțin 7, medii de trecere la toate obiectele, la purtare nota 10, iar la: limba romînă, matematică, istorie, geografie medii de la 7 în sus. Pentru a doua distincție, la acestea se adaugă fizica și cunoștințele agricole. Iată prima condiție pe care trebuie s-o îndeplinești pentru obținerea distincțiilor pionierești. E, de altfel, și o condiție principală pentru munca viitoare, pentru viitor! De hărnicia voastră pe băncile școlii de 8 ani depinde în mare măsură munca voastră de mîine în fabrici, uzine, sonde, pe șantiere. Iată de ce atît datoria grupei și a detașamentului cît și cea a unității este să-i mobilizeze pe toți pionierii pentru a obține rezultate bune la învățătură. Și cîte nu se pot face pentru aceasta! Mai întîi, trebuie arătat tuturor pionierilor că baza însușirii cunoștințelor este studiul individual, învățătura de zi cu zi. Colectivul de conducere al detașamentului să discute cu pionierii care încă nu știu să învețe organizat, care nu respectă pe deplin programul zilei sau care nu știu să ia notițe. La o adunare de grupă, așa cum au procedat de exemplu **pionierii grupei I din detașamentul claselor a V-a din comuna Murighiol, raionul Tulcea**, pionierii fruntași pot împărtăși din experiența lor în luarea notițelor, în organizarea programului zilei. Pe cei care se descurcă mai greu la anumite materii, **detașamentul trebuie să-i mobilizeze cerîndu-le să participe la orele de meditații și consultații** organizate de către tovarășii profesori. Organizînd un astfel de ajutor tovărășesc, **pionierii detașamentului claselor a V-a de la Școala de 8 ani din comuna Măstăcani, raionul Bujor** au reușit ca la sfîrșitul primului trimestru din acest an să obțină medii de la 7 în sus la toate materiile. **De un mare folos pentru stimularea interesului copiilor pentru cunoștințele căpătate la orele de curs pot fi și o serie de concursuri pe diverse teme ca: „Cel mai bun matematician", „Eroul preferat", „Cel mai bun chimist", „Călătorie pe hartă". Cît de folositoare au fost astfel de concursuri la Școala de 8 ani nr. 13 din Constanța** s-a văzut în rezultatele obținute de pionieri la sfîrșitul trimestrului.

O altă condiție pentru obținerea primei distincții pionierești pe care trebuie s-o îndeplinească pionierii între 9 și 11 ani este să cunoască „Imnul Republicii Populare Romîne" și „Internaționala", să știe ce simbolizează drapelul tricolor al R.P.R., steagul roșu al partidului, cravata roșie și insigna de pionier. Pentru aceasta, e bine ca în fiecare grupă să organizați învățarea cîntecelor cu ajutorul instructorului de pionieri și al profesorului de muzică.

Cît privește cunoașterea simbolurilor, **pionierii detașamentului claselor a IV-a de la Școala de 8 ani din comuna Girișu de Criș, din raionul Oradea** au invitat să le vorbească un tovarăș secretar al Comitetului regional U.T.M., Crișana. Totodată, timp de cîteva săptămîni, răsfoind cărți și reviste, ei au aflat lucruri noi din lupta eroilor comuniști și uteciști din ilegalitate. O grupă din detașament a pregătit un program de cîntece și poezii dedicate acestei teme.

O altă condiție pentru pionierii de la 9 la 11 ani este și aceea de a cunoaște ce se sărbătorește la 1 Mai, 2 Mai, 8 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie, iar pentru cei de la 11 la 14 ani să cunoască și să știe să povestească episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului. Pentru a-i pregăti pe pionieri în vederea îndeplinirii acestor condiții sînt nenumărate posibilități. Pentru adunările festive dedicate acestor sărbători pionierii pot învăța cîntece și poezii, pot participa la pavoazarea sălii, pot scrie articole la gazeta de perete. De asemenea, e bine să organizați întîlniri cu activiști de partid și de stat care să vă vorbească despre semnificația acestor zile, despre un episod sau altul din lupta oamenilor muncii conduși de partid. Așa au procedat pionierii de **la Școala de 8 ani nr. 16 din Galați** la adunarea festivă dedicată zilei de 30 Decembrie. Pentru ca întîlnirea să fie cît mai interesantă, fiecare grupă a avut cîte ceva de făcut; într-o grupă s-au citit cărți și reviste care evocau perioada respectivă, într-alta s-au învățat poezii, s-au alcătuit albume de fotografii, s-a împodobit sala.

Vizitele la Muzeul de istorie a partidului constituie un binevenit prilej de a cunoaște unele episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului. Și pentru că am vorbit de pionierii din Galați mai putem adăuga faptul că în registrul de impresii ce se află **la intrarea Muzeului de istorie** din Galați se găsește trecut numărul a numeroase școli din localitate, semn că pionierii vizitează des muzeul.

Acolo unde există un monument legat de trecutul de luptă al partidului și al poporului, pionierii participă cu toată dragostea la îngrijirea lui. Este de fapt pentru pionierii de la 9 la 11 ani una din condițiile pentru obținerea distincției pionierești. La Suceava, în parcul din centrul orașului există un monument ridicat în cinstea celor căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Pionierii de **la Școala de 8 ani nr.** 5 îl îngrijesc, sapă și udă florile din părculețul din jur.

După cum știți, la îndeplinirea condițiilor privind munca patriotică copiii participă cu multă dragoste. **Unii ajută la** strîngerea spicelor, a plantelor medicinale, alții participă la strîngerea fierului vechi, a maculaturii, ajută gospodăriile colective sau de stat la strîngerea recoltelor, a fructelor, a legumelor. Pionierii din comuna **Bucecea, regiunea Dobrogea** au ajutat la desfăcat porumb, cei din **Pocola, raionul Beiuș** la culesul fructelor, cei din **Săcădat, raionul Oradea** la al legumelor, iar cei de la **Școala de 8 ani nr. 15 din Galați** au trimis oțelarilor hunedoreni peste 3 000 kg de fier vechi. Și astfel de exemple sînt nenumărate. Pionierii sînt mîndri că pot să dea și ei o mînă de ajutor. Fiecare dorește să devină un bun muncitor sau un harnic colectivist. Deocamdată, ajută după puterile lor.

Pentru pionierii de la 11 la 14 ani o cerință în noile instrucțiuni cu privire la acordarea distincțiilor pionierești este să știe să confecționeze (din lemn, fier, pînză etc.) un obiect folositor școlii și casei (după posibilități). Pionierii din **comuna Viștea de jos, raionul Făgăraș** au început să confecționeze cuiere, piedestale pentru flori, stative pentru laborator. Nici fetele nu stau deoparte. Ele lucrează perdeluțe din pînză cu cusături naționale.

Activitatea cultural-artistică este mult îndrăgită de pionieri și școlari. Concursul cultural-artistic care se desfășoară an de an în toate unitățile de pionieri ne-au dovedit preocuparea pionierilor pentru cînt și voie bună. Condiția ca viitorul purtător al distincției să facă parte dintr-o formație cultural-artistică e binevenită și... plăcută! Rămîne ca voi să creșteți numărul membrilor din echipele de teatru, cor, dansuri, brigadă artistică, îmbunătățind în același timp și repertoriul.

Una dintre condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești este participarea la 2—3 drumeții sau excursii și vizitarea a cel puțin 2 întreprinderi industriale sau unități agricole socialiste— pentru pionierii între 9 și 11 ani. Cît privește pionierii între 11—14 ani, ei trebuie să știe în plus să se orienteze după busolă, hartă, semne naturale și să învețe semnalizarea cu fanioane, iar după vizitarea întreprinderilor industriale sau a unităților agricole socialiste să știe să povestească despre ele. Pentru buna reușită a excursiilor și drumețiilor este bine ca ele să fie organizate din timp și cu minuțiozitate. **Astfel au procedat pionierii de la Școala de 8 ani nr. 16 din orașul Brăila**, cînd s-au gîndit să pornească într-un tur al orașului lor. Obiectivele au fost afișate din timp, s-au cules date despre ele care, bineînțeles au fost completate la fața locului de tovarăși muncitori și tehnicieni de la Uzinele „Progresul", „Combinatul de celuloză și hîrtie" etc.

Învățarea semnalizării cu fanioane, a orientării după busolă și hărți se poate organiza în adunările de grupă, iar aplicarea lor în practică, cu ocazia fiecărei excursii și drumeții. Pionierii detașamentului claselor a VII-a de la **Școala de 8 ani din comuna Celaru, regiunea Oltenia**, după ce au învățat teoretic toate aceste lucruri cu ajutorul tovarășului profesor de geografie, pe care l-au invitat la adunările lor, le-au pus în practică cu ocazia excursiei în comuna vecină, Mîrșani.

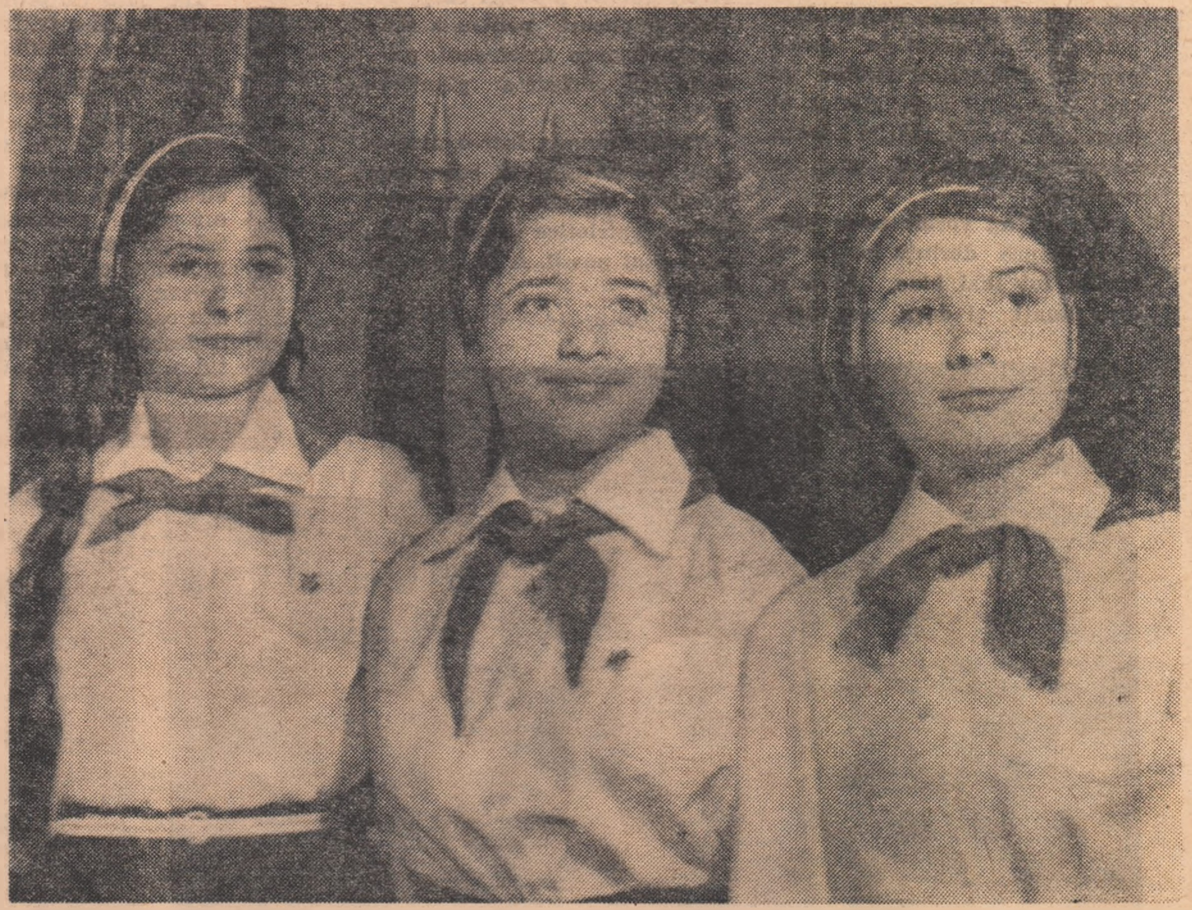
Cum e și firesc, o altă condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești este trecerea normelor sportive. Pentru pionierii între 9 și 11 ani: alergarea pe 50 m (băieți 9,8 sec, fete în 10,5 sec), săritura în înălțime (băieți 0,90 m, fete 0,80 m) și aruncarea cu mingea de oină la distanță (băieți 25 m, fete 15 m), iar pentru cei între 11—14 ani obținerea „Insignei de polisportiv" și selecționarea într-o echipă sportivă (volei, handbal, fotbal, oină etc).

În multe școli se obișnuiește organizarea unor duminici sportive. În cadrul lor se organizează atît întreceri individuale la alergări, aruncarea cu mingea de oină sau sărituri, cît și colective, între echipele de handbal, volei, oină, fotbal. **Astfel de duminici sportive sînt mult îndrăgite la Școala medie nr. 1 din Medgidia.** Pionierii de aici participă la campionatele inter-grupe organizate la volei și handbal în 7. Iar în ceea ce privește trecerea normelor pentru „Insigna de polisportiv", de asemenea au obținut succese însemnate. Peste 200 de pionieri au trecut sub îndrumarea tovarășilor profesori de educație fizică normele triatlonului.

Potrivit instrucțiunilor cu privire la acordarea distincțiilor pionierești, toți pionierii primesc „Carnetul pentru distincții pionierești". Cît despre distincții propriu-zis, ele se acordă numai cînd colectivul de conducere al detașamentului a hotărît, în urma constatării făcute, că pionierul respectiv și-a îndeplinit toate condițiile, că prin întreaga sa comportare din școală și din afara școlii dovedește acest lucru. Atunci instructorul de detașament completează în carnetul pentru distincții hotărîrea colectivului de conducere al detașamentului.

Evidența îndeplinirii condițiilor pentru obținerea distincției pionierești se face în **carnetul pentru distincții de către instructorul de detașament sau instructorul ajutor.** Spre **deosebire** de anii trecuți, înmînarea distincțiilor se face și în adunarea detașamentului, **dar numai în prezența drapelului unității.** După aceea, instructorul superior va trece în **carnetul de evidență** al unității de pionieri, la capitolul „Observații", data cînd pionierului respectiv i s-a înmînat distincția.

Vă urăm, dragi copii, ca pentru fiecare dintre voi această dată să fie cît mai curînd!

„BĂIATUL — PROBLEMĂ“

M-am intilnit zilele trecute la o adunare a activului pionieresc de la Școala de 8 ani nr. 3 din Pitești cu președinta unității, Istrate Zizi.

N-o cunoașteți ? E într-a VII-a, o fată mărunțică, ageră și întreprinzătoare. De la primele cuvinte schimbate cu ea, mi-a reproșat că n-am publicat la gazetă caricatura unui coleg al ei.

— Știți, îmi spuse ea, ne face mereu necazuri. E o problemă ! Fără el clasa noastră ar fi...

Am priceput. Clasa ar fi grozavă. Însă el, „răul“, „nedisciplinatul“, „Băiatul-problemă“ strică totul prin comportarea lui. „Dar 38 de pionieri nu sînt în stare să-l aducă pe calea cea bună pe unul singur ?“ — nu mi-am putut stăpîni uimirea.

— Nu, s-a grăbit Zizi să-mi spună. Vedeți, băieții s-au dat de partea lui. În recreație, se string în jurul său și cîntă și bat ritmul în bănci.

— Îi place să cînte ?

— Da, mi-a confirmat Zizi, fără să dea importanță întrebării. Cu învățătura ar mai merge el cum ar mai merge, dar toată ziua îi zboară gîndul numai la fotbal ! Cînd îl prinzi, organizează un meci. Și băieții se iau după el. Știți, noi nu-l lăsăm, mereu îi cerem socoteală, îl mustrăm, iar acum cîtva timp, cînd i s-a înmînat buletinul de identitate, am folosit prilejul și i-am făcut încă o morală. Și-a luat el angajamente, dar nu s-a ținut de nici unul.

Știind că „Băiatul-problemă“ n-are nici o sarcină pionierească am întrebat-o pe Zizi :

— Spuneai că el cîntă bine. Dar în brigada artistică i-ați dat vreun rol ? L-ați luat cu voi să învețe vreun cîntec ?

— Nu.

— Poate că la sport i-ați dat vreo sarcină ?

— Nici, că-i neastîmpărat.

O altă pionieră care asistase la convorbirea noastră a simțit nevoia să adauge :

— Și totuși, anul trecut cînd l-am pus să arbitreze un meci de volei, a făcut-o foarte bine, spre mirarea tuturor acelora care se împotriviseră ca el să fie arbitru.

Pentru lămurirea cititorului trebuie să adaug că Zizi este colegă cu „Băiatul-problemă“ încă din clasa a V-a și mulți pionieri își amintesc că pe atunci detașamentul se ocupa de el și băiatul nu era de loc o „problemă“. Dar asta a fost ...demult ! Între timp, pionierii l-au uitat, lăsîndu-l în voie. Acești colegi au greșit : ei ar fi trebuit să-l atragă în activitățile lor, să și-l apropie. M-am despărțit de Zizi cu promisiunea că acestui băiat i se va da posibilitatea să cînte în brigadă și va fi pus să răspundă de unele activități sportive, într-un cuvînt nu va fi lăsat la o parte cu eticheta „problema clasei“. Și că, în general, în programul de activități al detașamentului vor fi puse mai multe acțiuni sportive, plimbări, discuții, care să-i atragă pe băieți.

BITI CARAGIALE

Au întinerit pomii...

Într-o zi, se strînseseră multe vrăbii în fața casei. Alergau zgribulite de colo, colo, și tremurau de ger. În ciripitul lor era un fel de chemare care nu aștepta intîrziere. „Pe noi ne strigă ! Da, da, pe noi ! Le este frig și poate și foame !“ s-a gîndit Lucia.

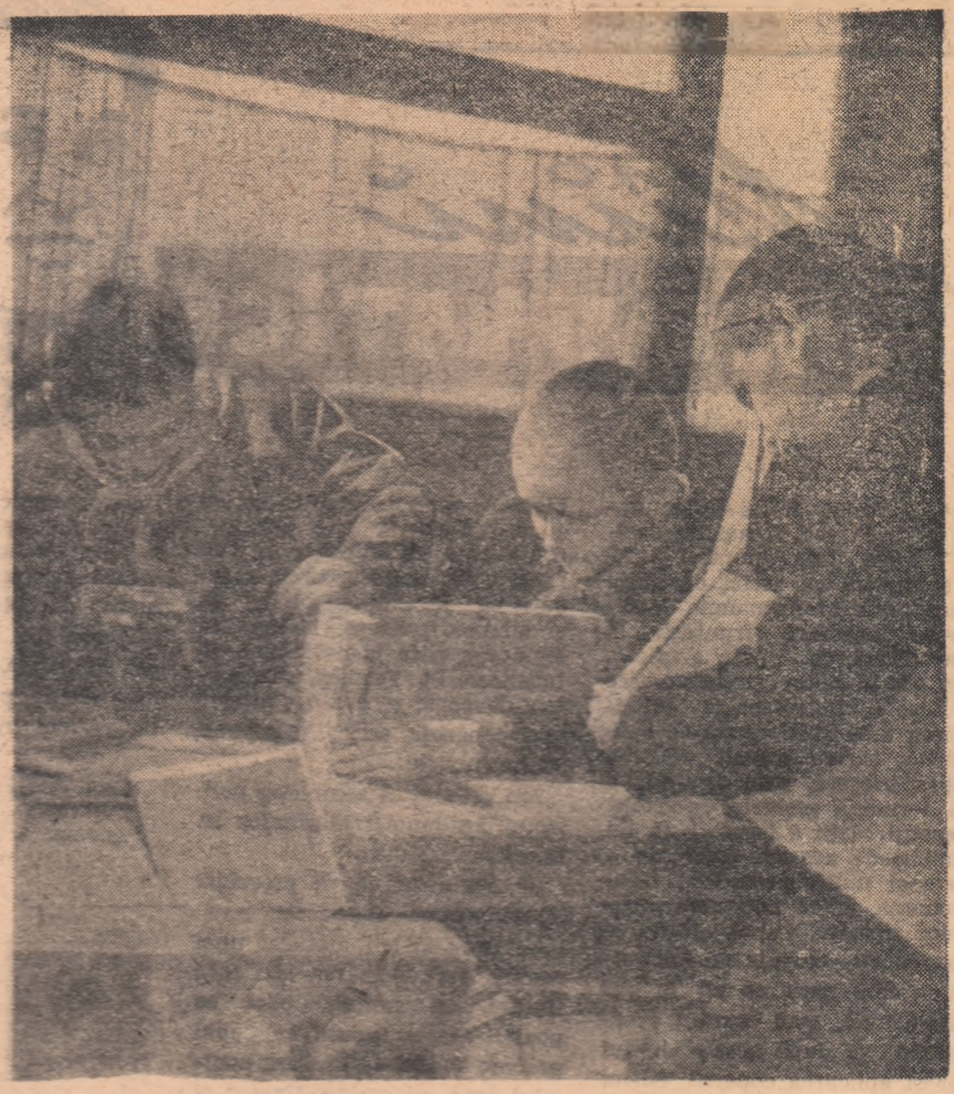
— Trebuie să le ajutăm într-un fel, i-a spus Matei, — fratele ei.

Și frații Popescu de la Școala de 8 ani Centru-Comănești, regiunea Bacău s-au apucat de lucru. Au luat niște scînduri și după priceperea lor au alcătuit două căsuțe mici. Înăuntru, au pus semințe. Apoi, au agățat căsuțele in cireșii din fața casei. „Vrăbiile o vor duce mai bine acum“ și-au spus frații. „Își vor face cuiburi în căsuțele care le vor apăra de ger“ și, pentru ca să întregească confortul, au adăugat o mică „sufragerie“ adică o poliță cu firimituri de pîine.

A doua zi, și alți pionieri din detașamentul nr. II al unității din școală au construit căsuțe pentru păsărele.

Și pomii întineriseră de ciripitul vesel al vrăbiilor !

MARTA CUIBUȘ

Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 175 din București confecționează căsuțe pentru păsărele.

VOM MAI REVENI!

Noi, pionierii clasei a VII-a de la Școala medie din Toplița, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, ne-am propus să facem o vizită la Gospodăria agricolă colectivă „6 Martie“ din raion. Ne alesesem o duminică. Și parcă în duminica aceea, polul nord se mutase la noi ! Gerul, ne luase nepoftit în primire. Dar așa e iarna, și nouă chiar ne place !

Am vizitat gospodăria și, văzînd atîtea lucruri interesante ne-am încălzit ! Apoi, am dat o mînă de ajutor colectiviștilor. Să fi văzut cum pionierii din detașamentul nostru se întreceau care mai de care să aducă fîn proaspăt animalelor. Mai îndemînatici s-au arătat a fi pionierii Păscan Octavian, Platon Cosma, Pricăjan Vasile

Vacile ne priveau mulțumite cu ochii lor mari, buni. Aici, la gospodărie, am învățat cîte ceva despre cum trebuie îngrijite, cum să le hrănim.

„Vom mai reveni !“, am promis noi.

IMAN DIANA, cl. a VII-a B,
Școala medie, Toplița

Scînteia pionierului RECOMANDĂ

pionierilor de la Școala de 8 ani din comuna Viștea de jos, raionul Făgăraș

...să fie mai atenți în programarea excursiilor și vizitelor. Despre ce este vorba ?

În programul de activități a fost programată o vizită la Sibiu, „poate vom face și una pe Valea Prahovei, sau la București“ ne-a spus instructoarea superioară. Asta e foarte bine, și îi sfătuim să-și îndeplinească — proiectele. Dar în același timp am aflat că sus-numita unitate n-a vizitat de peste doi ani orașul Victoria. Sînt foarte mulți pionieri și școlari care nu cunosc acest nou oraș. Și cînd te gîndești că se află de comuna lor cale de... nici zece kilometri !

Pionierii știu că orașul Victoria este un oraș nou, construit în anii regimului nostru democrat popular. Ce e de făcut ? Nimic mai simplu ! Într-o duminică, să organizeze o drumeție de o singură zi, cu care prilej pionierii să-și cunoască vecinii !

VIZITAȚI ORAȘUL VICTORIA

OAMENI AI ZILELOR NOASTRE

Mîini îndemînatice

De vorba „mîini îndemînatice" veți fi auzit, desigur, dragi pionieri. Dintre oamenii cu astfel de mîini face parte și Antoaneta Marinescu, legătoare fruntașă la întreprinderea „Arta grafică". De aceste mîini îndemînatice e nevoie, îndeosebi, la întocmirea unei cărți. După ce e tipărită, cartea trebuie legată, adică broșată, cum se spune în termenii meseriei acesteia. Legatul cărții e legat — să nu zîmbiți de această potrivire — de mai multe procedee: colaționarea, adică adunarea paginilor tipărite, apoi fălțuirea lor, cu alte cuvinte de împăturirea colii mari de tot în paginile mici, apoi cusutul acestor coli și după aceea lipitul lor și aplicarea coperții. Să-mi fie iertată, dragii mei, această introducere tehnică, dar fără de ea, n-o să puteți înțelege ce drum a străbătut muncitoarea Antoaneta Marinescu pentru a ajunge din colaționatoare, fălțuitoare, la controlul finit al cărții, adică să verifice cu de-amănuntul cartea broșată, dacă nu cumva are pagini lipsă sau pete de ulei, pagini îndoite, rînduri suprapuse, adică cusururi care vatămă înfățișarea frumoasă a cărții.

Dragostea de carte, de frumos a îndemnat-o, așadar, pe Antoaneta Marinescu să aleagă meseria de legătoare. Iar acum este locțiitoare de brigadieră, adică îndrumă și călăuzește 17 fete în munca de controlare a cărților, care vă ajung vouă în mîini și se străduiesc cu toatele ca aceste cărți să fie cît mai chipeșe și mai curate.

Antoaneta se poartă cu cele 17 tovarășe de muncă aidoma cum se poartă cu fiica ei Vasilica și cu cei doi băieți, dintre care unul pionier ca și voi și celălalt oleacă mai mărișor. Sfătuind-o cu blîndețe și cu energie în același timp, a izbutit ca fiica dînsii să fie, ca și mama, fruntașă. Mama la legătorie, fiica la-nvățătură, la facultate. Pe Vasilica, dragostea de carte a dus-o nițeluș mai departe: scrie, compune schițe, nuvele.

Am prilejul să completez portretul Antoanetei Marinescu în familie:

— Am auzit că vă preocupă și activitatea obștească.

— Da. M-am alăturat unei comisii care urmărea la fața locului, în familii, cum se poartă aceste familii cu copiii pe care îi iau de la Casa copilului spre a-i crește. Uneori ei sînt luați cînd sînt mici de tot, din leagăn, cer adică atenție deosebită. Le-am dat și eu unele sfaturi, după priceperea mea.

— Așadar, ați făcut și acolo treaba mamei de-acasă. Da' aflai că sînteți și organizatoare de grupă în uzină, respectiv în secția de legătorie.

— Da, fetele cu care muncesc laolaltă sînt, o parte, membre de partid și știți că munca politică împreună, ajută; dă roade și în munca profesională.

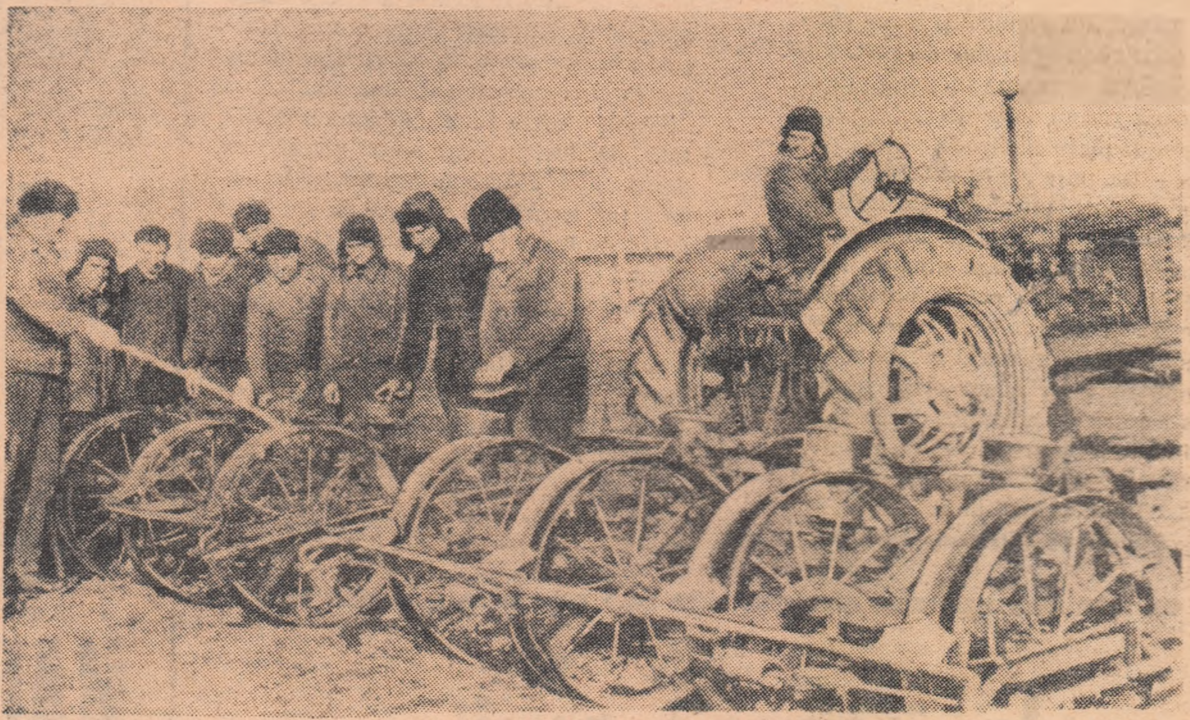
Stînd de vorbă în mijlocul familiei Marinescu, în încăpătoarea locuință din str. Brazilor nr. 18, aflu și în mașinistul Haralambie Marinescu, soțul ei, același om cu mîini îndemînatice. Deși la tipografie conduce o mașină plană, la construirea frumoasei lor căsuțe, a făcut-o pe... zidarul. E de mirare că astfel de mîini îndemînatice au dragostea pentru literatură? Acasă, Antoaneta îmi vorbește cu căldură de poeziile lui Topîrceanu. Vasilicăi îi plac versurile lui Eminescu. Mama recitește „Pe Donul liniștit" de Șolohov, Vasilica urmărește, în „Dispariția unui om de rînd", evoluția lui Beniuc de la poet la romancier. Iar cei doi frați își împart admirația între Marcel Breslașu și Cicerone Theodorescu, firește, cît le lasă timp lecțiile. Vasilica, studentă la Facultatea de limbă și literatură romînă are griji de cărturar de pe acum. Mă-ntreabă dacă se mai găsește în librării „Gramatica limbii romîne" scoasă recent de Editura Academiei. Legătoarea de cărți Antoaneta poate fi pe deplin mulțumită: dragostea de carte care a îndemnat-o să învețe meseria ce o practică, a sporit cu mult la copiii ei.

Despărțindu-mă de tovarășa Antoaneta, mă gîndesc că sînt muncitori cărora le place să se vadă urma mîinilor lor pe lucrul făcut. Antoaneta face parte din rîndurile lor. Legătoarea de pînă de curînd, văzînd ca munca tovarășilor ei de breaslă să fie cît mai îngrijită, și-a luat sarcina grea de supraveghere a controlului finit. Pentru aceasta ea cercetează cu de-amănuntul cartea, o cîntărește bine în mîini și numai atunci cînd se convinge, dimpreună cu echipa ei, că e atît de frumoasă, încît să vă încînte nu numai mintea, dar și privirea, îi pune viza cu care poate fi trimisă în librării. Sînt cărți ieșite din mîinile ei, cărți care pot sta ca o podoabă nu numai în raft, ci și pe masă. Cînd ții o astfel de podoabă în mînă, gîndește-te dragă tinere pionier, că la înfățișarea asta, îngrijită, are o parte de contribuție și Antoaneta Marinescu, și întoarnă-ți privirea minții către chipul ei blînd, pe care surid cu gingășie doi ochi inteligenți de iubitoare de cărți — merinde de seamă a inimii și minții tale.

CAMIL BALTAZAR

12 februarie 1964

În prag de primăvară

Ciocirliile încă n-au început să cînte. Și nici ghioceii n-au răsărit. Dar la S.M.T. Lehliu, regiunea București, primăvara a sosit deja. În ziua aceea, mecanizatorii i-au făcut o primire sărbătorească. Aveau cu ce: tractoarele și celelalte mașini agricole, reparate din timp cu multă grijă și atenție, sînt gata să brăzdeze din nou ogoarele Bărăganului socialist.

În fotografie: cîțiva mecanizatori efectuind o demonstrație practică cu semănătoarea de porumb 2 SPC 2.

UZINA ȘI TRADIȚIILE EI

Trăim zile minunate, pline de bucurii și izbinzi, zile luminate de soarele socialismului. Dar pentru ca noi să creștem mari și sănătoși, ca să avem haine și pîine din belșug, ca să avem școli în care să învățăm și lăcașuri de cultură, ca să trăim în liniște și pace, fără grija zilei de mîine, clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist a desfășurat decenii de-a rîndul o luptă înverșunată împotriva burgheziei.

SOLIDARITATE MUNCITOREASCĂ

Uzina „Lemaître", în iarna anului 1930, în ateliere domnea o vie frămîntare. Jugul exploatării devenise nespus de greu. Ziua de lucru fusese din nou prelungită la 11 ore. Amenzile se țineau lanț, concedierile — de asemenea. Nu se mai putea îndura. La îndemnul comuniștilor, muncitorii uzinei au încrucișat brațele. Patronii au încercat în fel și chip să înăbușe greva, să dezbine solidaritatea muncitorească (căci uzina avea de executat o comandă importantă, de pe urma căreia patronii sperau să încaseze cîștiguri uriașe), dar n-au izbutit. Nici armata care înconjurase uzina, nici poliția care a făcut numeroase arestări, nici schingiuirile din beciurile Siguranței — nimic nu i-a putut intimida pe greviști. În fața solidarității muncitorești, după 17 zile de grevă, spumegînd de furie, patronii au fost siliți să accepte cea mai mare parte a revendicărilor cerute de muncitori.

În lupta cu burghezia, cu patronii, solidaritatea muncitorească ieșise victorioasă.

DOMNII CAPITALIȘTI SCÎNCESC

Simțind că li se apropie sfîrșitul, imediat după eliberarea țării, patronii sabotau în fel și chip producția, bunul mers al uzinei. La cantină nu se mai gătea mîncare, salariile nu se mai plăteau și — ceea ce era mai grav — producția stagna: lipsea materia primă. Sub pretextul că nu au fonduri, patronii nu voiau să aprovizioneze uzina. Atunci muncitorii au luat o hotărîre neobișnuită. Într-una din zile, cînd în birourile direcției se aflau mai marii uzinei, muncitorii au zăvorît ușile. Spre seară, domnii capitaliști au început să scîncească: îi răzbise foamea.

— Și nouă ne este foame, domnilor, le-au răspuns muncitorii. Voi răbdați de cîteva ceasuri, iar noi de cîteva decenii. Pînă nu aprovizionați uzina cu cele necesare, nu veți ieși de aici!

Și așa a fost. Nici scîncetele patronilor, nici intervențiile poliției, — în care mai erau destule slugi ale burgheziei — n-au clintit pe muncitori din hotărîrea lor.

În istoria uzinei se înscria astfel o nouă pagină glorioasă a luptei muncitorilor pentru cîștigarea drepturilor lor.

TINEREȚEA UZINEI

În holul sediului comitetului de partid, pe cîteva panouri, se află înscrisă, în imagini, istoria de ieri și de azi a uzinei de pe cheiul Dîmboviței. Alături de imaginile din trecut, se află imagini grăitoare care vorbesc despre condițiile minunate de muncă și de viață ale muncitorilor de aici, despre ritmul rapid de dezvoltare a Uzinelor „Timpuri Noi" în anii puterii populare. Noua turnătorie, noua hală de montaj, noua hală de prelucrare, noile produse: motoare, moto-compresoare și electro-compresoare de mare capacitate, întîlnite astăzi în multe ramuri ale economiei naționale. Iată numai cîteva din aceste imagini. Semnificativ este faptul că toate poartă mențiunea „nou". Și e firesc. Ca și alte fabrici și uzine din țară, și „Timpuri Noi" a devenit în anii puterii populare o uzină modernă.

Sînt anii în care, lîngă paginile ce evocă tradițiile de luptă ale muncitorilor de aici, se adaugă un nou capitol de istorie contemporană, un capitol de nenumărate izbinzi dobîndite de colectivul uzinei în muncă, în lupta pentru construirea și desăvîrșirea construirii socialismului în patria noastră.

I. ANDREI

ADEVERINȚA DE PRIMIRE

„Vino teză cu viteză“

...Cu un zece în paranteză!“ Este urarea cu care, răspicat sau tacit, fiecare școlar își trimite lucrarea scrisă la întîlnirea cu creionul roșu și în această formulă e cuprinsă speranță, încredere și multă nerăbdare. E o urare nu un descîntec acest distih din folclorul școlar. Micuța formulă, oricît de caligrafic adăugată la sfîrșitul lucrării, nu are nici un efect magic asupra... paranetezei. Școlarii știu acest lucru și de aceea ei întîmpină apropierea tezelor ca pe o adevărată bătălie trimestrială. Este ceea ce ne scrie în corespondența sa și Meiu Lucian din Iași: „Vrem să obținem pe acest trimestru numai medii de la 7 în sus. Cu acest angajament întîmpină bătălia tezelor. Aceasta depinde numai de noi, dar și de teze“.

Ei bine, dacă și-ar fi încheiat fraza înainte de dar, totul ar fi fost perfect. Se pare însă că și la acest inimos pionier s-a strecurat o anumită idee superstițioasă, ceva de ordinul loteriei, în legătură cu tezele. Ca și cum tezele n-ar depinde întrutotul de școlari, ca și cum un anumit coeficient de hazard ar fi cuprins inevitabil în ele. Bănuiesc de unde provine această superstiție. Din aceea că se întîmplă cîteodată ca un elev considerat „as“ să obțină la teză o notă mai slabă, iar unul slab să ia o notă bună. Îngăduiți semnatarului acestor rînduri, care a citit cu creionul roșu în mînă mii de teze să o spună răspicat, nu există nimic misterios în asta. Dimpotrivă. Totul e foarte explicabil, totul se poate dovedi și încă cu... probe scrise. Teza este cea mai temeinică examinare. Stați o oră încheiată în fața examinatorului, într-o deplină liniște și încordare, singuri cu voi înșivă, fără acele stingheritoare furculițe ale degetelor ridicate de colegi însoțite de „știu eu! spun eu!“ și fila albă oglindește și fixează pe îndelete, cu precizie, tot ceea ce aveți de oglindit, de fixat. Că imaginea e uneori strîmbă, alteori nebuloasă, că bietul creion roșu se tocește cîteodată îndreptîndu-i contururile, că se mai dă bătut și scapă acele semne de întrebare sau tăieturi kilometrice ce însîngerează teza... asta depinde de voi. Iar dacă un „as“, dînd mai tîrziu ochii cu chipul martirizat al tezei (și parantezei) răsfrînge buzele decepționat și înalță nedumerit din umeri, aceasta probează doar faptul că „asul“ a fost victima automulțumirii, că s-a prezentat neantrenat și a doborît ștacheta.

Căci dacă tezele se anunță la fiecare obiect cu cîteva săptămîni înainte, dacă nu dați decît cel mult două teze pe săptămînă, dacă notele tezei au o pondere în catalog egală cu a tuturor notelor orale de pe un trimestru, aceasta se întîmplă tocmai fiindcă lucrărilor scrise li se acordă o mare însemnătate, că ele trebuie temeinic pregătite, că nimic nu trebuie lăsat la întîmplare, la „noroc“.

Cum pregătim o lucrare scrisă? Prin **recapitulare**, firește. Revedem **toate** lecțiile indicate și cînd spun „**revedem**“ verbul nu e tocmai fericit ales căci nu le revedem ca pe un album de fotografii cu vechi cunoștințe („Asta cine-o mai fii?“), ci cu intenția precisă de a descifra încăodată locul exact și importanța fiecărei noțiuni, a fiecărei cunoștințe. Cum se face această recapitulare?

Prin **schemă**. Simplă lectură, de felul răsfoirii unui teanc de reviste cu poze, nu asigură acest rezultat. Lecția trebuie recitită și reclădită cu creionul în mînă, pe hîrtie, în așa fel încît din sutele de cuvinte ale ei, din zecile de paragrafe, să rămînă **schema** pe care să o poți reține apoi dintr-o privire, așa cum un arhitect în cele cîteva linii ale planului său vede toată clădirea. Nu este de conceput o temeinică pregătire a tezelor, o temeinică îndepărtare a „hazardului“ fără această extragere a noțiunilor fundamentale din fiecare lecție, din fiecare capitol. Frunzăreala manualului de felul: „asta știu, asta parcă știu, asta nu ne-o dă etc“ **nu** este pregătire, căci cunoștințele nu se vaporizează spre a fi inhalate prin simpla ședere cu nasul în carte, ci se extrag, se șlefuiesc, se clădesc. E nevoie, așadar, de lectură activă, concentrată, nu de o hoinăreală somnolentă printre pagini și poze. În această străbatere repetată, meticuloasă, neapărat meticuloasă a lecțiilor, feriți-vă de iluzii și mai ales de cea mai primejdioasă iluzie: aceia că știți ceea ce, de fapt, doar recunoașteți. Da. Ceea ce citiți acum, în preajma tezelor, ați mai citit cîndva, peisajul vă e familiar. Dar știți, stăpîniți cu adevărat, fiecare porțiune a sa? Probați-o! Fără această autoexaminare vă puteți pomeni în impas întocmai unui explorator ce încearcă să întocmească harta unui teren pe care, e drept, l-a cercetat și chiar de două ori: o dată prin ceață, a doua oară noaptea. Citind (recitind), folosiți întreg aparatajul de bord: hărți, tabele sinoptice, caiet de notițe, refaceți experiențe, descifrați secțiuni, faceți exerciții și, amintindu-vă că limba tezelor, a tuturor tezelor, e limba romînă, revedeți neapărat gramatica.

— Bine, dar **cînd** să fac toate acestea? Mîine-poimîine am teza, parcă te văd cîntărind din aceiași privire și subțirimea filelor calendarului și grosimea filelor din manual. Cînd? Elevii fruntași știu că pregătirea tezelor începe în prima zi de școală și continuă zi de zi. Ei învață fiecare lecție ca și cum ar fi subiect de teză. De aceia ei nici nu rezolvă problema acestui **cînd** din clipa cînd semaforul trimestrial indică: „Linia tezelor, liber!“ Oricum, e vorba și de o pregătire specială, în preajma tezelor. Nu e un semn de slăbiciune, ci o indispensabilă măsură de siguranță. De aceia, din clipa cînd s-a stabilit „Mersul tezelor“ — programul lor —, regimul zilnic suferă o anumită dilatare: o jumătate de oră, să zicem, în plus. Te uiți în orarul pentru a doua zi și, peste obiectele cuprinse în el, citești: teză peste 4 zile. Și înveți această jumătate de oră în contul ei. Căci e penibil obiceiul celor ce vin la catedră cu scuze: „Să nu mă ascultați azi la istorie căci am avut teză la geografie...“

Da, există o emoție, o febră a tezelor. E firească. Este emoția oricărei confruntări. Sînt emoții legate de atîtea amănunte dar... nu de subiect. „Nu știu decît Danemarca! Ah, dacă ne-ar da Danemarca!“ l-am auzit pe un băiat și febra se transformase... în friguri. Ei bine, cînd intervine o asemenea emoție e semn, vorba poetului, că ceva e putred în Danemarca.

Din ce în ce mai des în scrisorile voastre se vorbește de teze ca de o sărbătoare. Și pe bună dreptate. Teza e un bilanț, o recoltare, și roadele sînt bogate. Iar dacă pe trimestrul anterior unii ați recoltat cumva spinul unei note cam mici nu uitați că există o soluție, una singură, pentru a face să crească o notă mică: cîțiva stropi de sudoare. Fără muncă nu se poate. Prin ea succesul depinde numai de voi. Și de aceea, încheind, nu vă promit că vă voi „strînge pumnii“ ci, simplu vă urez: „SUCCES!“

MIRCEA SÎNTIMBREANU

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

EXEMPLU BUN

Spiritul tovărășesc, preocuparea plină de grijă pentru viața colegilor tăi de școală, ajutorarea temeinică și generoasă a celor ce au nevoie la un moment dat de sprijin, toate acestea fac parte din calitățile cele mai de seamă ale pionierului. Nenumărate fapte de acest fel dovedesc cît de bogat e rodul educației pe care pionierii o primesc în cadrul organizației lor.

Despre una din aceste fapte ne-a scris de curînd profesorul Victor Voicu de la Școala de 8 ani din comuna Racovița, raionul Sibiu.

Scrisoarea laudă atitudinea pionierei Iancu Maria și o dă ca exemplu tuturor.

Despre ce anume e vorba?

Să-l ascultăm chiar pe tovarășul profesor:

„Era pe la mijlocul lunii noiembrie. Măieran Elena Eugenia, din clasa a VII-a B s-a îmbolnăvit. Zile în șir a stat la spital. Timpul trecea. La școală se predau lecții noi. Materia nouă se aduna.

Dar într-o zi eleva a ieșit din spital. Trecuse printr-o operație, și acum, deși reîntoarsă acasă, nu avea încă permisiunea să frecventeze școala. Vestea s-a răspîndit repede printre colegi“.

În continuare tovarășul profesor Voicu zugrăvește atmosfera ce s-a creat în rîndurile colegilor ei, mai ales printre pionieri și utemiști.

— Trebuie s-o ajutăm! — au hotărît cu toții. S-o ajutăm să-și facă lecțiile la care a lipsit, să se pregătească pentru teze, să promoveze cu succes trimestrul.

Și, într-adevăr, așa s-a întîmplat. Profesorul relatează mai departe: „În fiecare zi, dimineața, pioniera Iancu Maria, cu cravata fluturînd, cu fața îmbujorată, cu ghiozdanul la ea, bătea la portița colegei sale.

— Vom învăța împreună toată materia nouă. Bine?

— Bine! — răspundea Eugenia, emoționată și bucuroasă.

Uneori și seara eleva bolnavă primea vizitele pionierei Iancu. Astfel au trecut multe zile de strădanie, de muncă“.

După cum ne anunță în continuare profesorul Voicu, rezultatul a fost pozitiv. Deși Eugenia lipsise multă vreme de la școală, ea și-a însușit bine lecțiile și s-a pregătit pentru teze. Eleva a promovat cu note bune trimestrul respectiv.

Nu-i așa că merită toată lauda o asemenea faptă? De altfel, la multe școli din țară se petrec adeseori asemenea fapte frumoase. M-am gîndit însă că ar fi de folos pentru toți să citească aceste rînduri și să-și întipărească și mai adînc în cuget îndatorirea de cinste a fiecărui pionier de a fi un model de comportare tovărășească.

Oare mai sînt și pionieri care nu se prea sinchisesc de această datorie? Eu cred că mai sînt. Dar cel mai bine ați putea răspunde chiar voi, dragii mei prieteni. Ce-ar fi dacă ne-ați răspunde prin scrisori? Ne interesează exemplele bune, dar și cele rele. Numai așa vom învăța unii de la alții cum trebuie să ne purtăm și cum nu.

EUGEN FRUNZĂ

Cine știe istorie?

Concursul „Cine știe istorie?“ s-a desfășurat între grupele celor două clase, a IV-a A și a IV-a B. Fiecare concurent (eram cîte șapte reprezentanți) a tras cîte un cartonaș pe care era scrisă o dată istorică. Am răspuns. Totodată, pe harta patriei, care se afla în fața noastră, am fixat și cartonașul la localitatea unde a avut loc evenimentul. Răspunsuri bune veneau și dintr-o grupă, și din cealaltă.

Juriul, format din tovarășii profesori de istorie și tovarășa instructoare superioară a apreciat răspunsurile și... bineînțeles, felul în care ne-am pregătit. Rezultatul? Ambele grupe au obținut același număr de puncte — 70 — căci fiecare concurent obținuse nota maximă. Așa că și premiul va fi... egal: o vizită la Muzeul de istorie din Sibiu.

Pionierii detașamentului claselor a IV-a, Școala de 8 ani nr. 2, Făgăraș

Pionierii de la cercul aeronavomodele de la Casa pionierilor din Făgăraș lucrează cu interes la construcția unor tipuri de vase antice. Cînd primăvara va sosi, ei le vor încerca pe luciul apei.

Vă prezentăm:

FABRICA DE CONSERVE DE LAPTE „RARĂUL“

Printre numeroasele obiective economice construite în anii regimului de democrație populară se numără și Fabrica de conserve și lapte praf „Rarăul“ din Cîmpulung Moldovenesc. În articolul de față vă prezentăm această modernă fabrică de produse lactate.

★

Desigur că ați avut ocazia să vedeți cum arată laptele praf. Dar mulți dintre voi v-ați întrebat probabil cum se realizează acest praf alb din care se prepară laptele. Deci, vă invităm să facem împreună o călătorie acolo unde laptele lichid se transformă în lapte praf.

Trenul ne poartă departe peste orașe și sate ore în șir. Coborîm în gara orașului Cîmpulung Moldovenesc. Ne urcăm în autobuzul care ne duce pînă în apropierea fabricii. Sîntem în incinta fabricii. Zeci de mașini cisterne ne întîmpină în curte. Ele transportă laptele de la G.A.S. și G.A.C. din împrejurimi. Intrăm în clădirea fabricii. Tot ce există aici îți încîntă privirea. Peste tot predomină albul. Laboranții, inginerii, tehnicienii, muncitorii, toți sînt îmbrăcați în alb: bluze, halate, cizme, bonete, basmale, totul este ca zăpada. Un specialist ne conduce prin secții și ne explică procesul tehnologic.

La secția de recepție, laptele este extras din cisterne cu ajutorul pompelor centrifuge și trimis prin conducte de oțel inoxidabil la cîntarul automat. De aici laptele cade într-un bazin unde are loc recepția cantitativă și calitativă, analiza fizică și chimică a lui. Cu ajutorul unor pompe laptele este trimis mai departe în tancuri izoterme.

Intrăm într-o altă secție. Aici se face operația de normalizare și răcire a laptelui precum și pasteurizarea smîntînii. Cum se face această operație? Să vă explicăm. Laptele vine cu un conținut variabil de grăsime, 3,0%—3,7%, iar aici, se reduce cantitatea de grăsime la o valoare constantă, în așa fel ca în produsul final (praf) să se obțină 25% grăsimi.

Cum se face operația de normalizare? O parte din laptele venit se smîntînește. Laptele smîntînit (fără grăsime) într-o anumită proporție se amestecă cu laptele integral, aducîndu-se astfel la conținutul dorit de grăsimi.

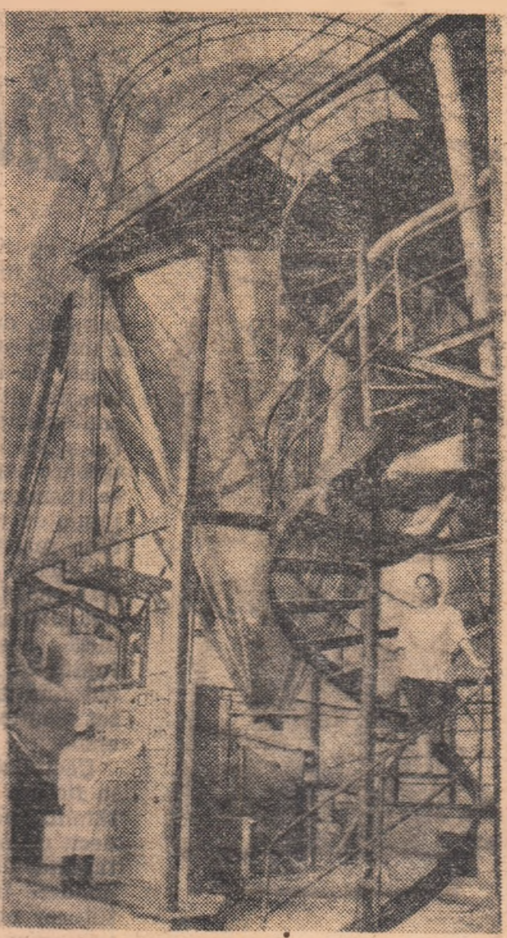
Laptele normalizat este supus apoi la o nouă operație — răcirea care se face la temperatura de 4° C. De aici laptele vine la secția tancurilor mari. Aceste tancuri au o capacitate de 5 000 pînă la 15 000 litri. În ele se depozitează laptele. De aici laptele ia drumul secției de pasteurizare. Pasteurizarea se face la temperatură de 85°—87° C și are ca scop să distrugă bacteriile dăunătoare din lapte. Laptele trece apoi la concentrare (evaporare) — care se face la o presiune mai scăzută decît presiunea atmosferică. Ca urmare în loc să fiarbă la temperatură de 100° C, laptele fierbe la temperatură de 50°—60° C. Astfel se reduce conținutul de apă din lapte. Laptele astfel concentrat intră în tancuri tampon, de unde este trimis cu ajutorul unei pompe introduse în tubul de uscare care evaporă 500 l apă pe oră. Laptele concentrat este introdus apoi într-un aparat prevăzut cu un disc cu mai multe orificii care se rotește cu 15 000 ture pe minut. Laptele împins prin aceste orificii iese sub formă de picături foarte fine. Acestea venind în contact cu un curent de aer foarte fierbinte (170°) se usucă instantaneu. Laptele uscat praf este luat mai departe de un curent de aer și introdus în siloz.

La secția de ambalaj sînt mașini de dozat, cîntare automate și mașini de sudat. Laptele este ambalat și trimis în depozit și apoi în magazine.

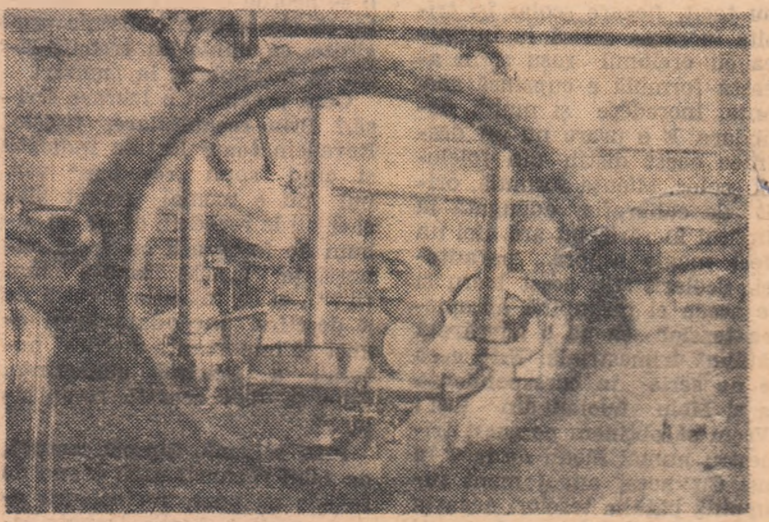
Astfel se face laptele praf. După cum ați văzut toate aceste operații sînt executate de mașini și utilaje moderne care înlocuiesc în mare măsură munca fizică a omului.

MARIA NEGREA

Turnul de uscare a laptelui praf.

Tinerii operatori Constantin Munteanu și Genoveva Lupescu urmărind procesul de separare a laptelui.

Cum puteți obține o fotografie bună

Nu este suficient să ai un aparat de fotografiat, să cunoști oarecum funcționarea lui, să știi să introduci filmul și să declanșezi, ca să realizezi o fotografie bună.

La fotografierea oricărui subiect se ține seama în primul rînd de lumină, de aceea nu puteți fotografia pe orice timp, sau la orice oră. Subiectul fotografiat trebuie să fie luminat din față, deci persoana care fotografiază trebuie să stea cu spatele la sursa de lumină, pentru a feri obiectivul de reflexele acesteia.

După aceea, se ia distanța necesară, de la care vreți să fotografiați, privind prin vizorul de imagini; apoi se așază punerea la punct. Dacă aveți un aparat de fotografiat prin metraj, atunci apreciați distanța de la aparat la subiect și reglați metrajul obiectivului pentru numărul de metri necesari.

Se aranjează timpul de expunere și diafragma, ținînd cont de lumină și sensibilitatea filmului. În general, la o lumină puternică (timp frumos, cu soare) se aranjează timp instantaneu și diafragma mai închisă. Aparatul se fixează din nou în poziție de fotografiere, priviți prin vizor și declanșați ușor obținînd astfel negativul ce urmează să fie developat și prelucrat în laborator.

Este bine ca fotografierea să fie făcută pe timp frumos, cu soare. Pentru o orientare mai bună în ceea ce privește aranjarea exactă a timpului de expunere și a diafragmei față de lumină și sensibilitatea filmului, vă indic tabelul de expunere alăturat.

Pe un timp ușor înnorat, în toate cazurile se recomandă deschiderea diafragmei cu o gradație în plus față de cea arătată în tabel, la fel pentru filmele „Dekopan“ 17 DIN.

TABEL DE EXPUNERE

În lunile de toamnă și iarnă					
Timp frumos cu soare			Timp frumos cu soare și zăpadă		
Orele 10—12	Timp de expunere 1/100 s.	Diafragma 8	Orele 10—12	Timp de expunere 1/100 s. 1/200 s.	Diafragma 16 11
12—15	1/ 50 s.	8	12—16	1/ 50 s. 1/100 s.	16 11
În lunile de primăvară			**În lunile de vară**		
Timp frumos cu soare			Timp frumos cu soare		
Orele 10—12	Timp de expunere 1/100 s.	Diafragma 11	Orele 9—12	Timp de expunere 1/100 s.	Diafragma 16
12—17	1/100 s. 1/ 50 s.	8 11	13—17 17—19	1/100 s. 1/ 50 s.	11 11

Tabelul de expunere se referă la filmele „AGFA“ 17 DIN

Prof. PAUL BUTAK
conducătorul cercului foto,
Palatul pionierilor

ȘTIAȚI CĂ...

...primul cercetător al adîncurilor pămîntului a fost învățatul grec din antichitate Empedocle, care a trăit în secolul V înaintea erei noastre? Acesta, voind să vadă de aproape „magma cea vie“ a coborît în craterul vulcanului Etna, nesocotință care l-a costat viața.

...în apropiere de Delhi (India) se înalță o uriașă coloană de fier, care n-a fost atinsă de rugină, deși are o vechime de mii de ani? Se pare că indienii care au trăit cu 2 000 de ani înaintea erei noastre cunoșteau arta fabricării fierului inoxidabil.

...de pe vîrful Elbrus din Caucaz se pot vedea atît Marea Neagră cît și Marea Caspică?

...la observatorul astronomic Johannes Classen din orășelul Pulsnitz (R. D. Germană) se află scrierile originale ale lui Galileu?

...arborele cel mai generos din lume este cocotierul. Din el omul poate extrage și pregăti: ulei, lapte, medicamente, făină, zahăr, lichior, unt, fibre, sirop, săpun și — evident — lemn.

...pigmeii sînt cei mai mici oameni din lume ca statură? Înălțimea bărbaților maturi variază între 1,20 și 1,50 m. Ei trăiesc în special în pădurile Ituri din Africa și mai puțin în alte părți. Un teritoriu cam cît al Cehoslovaciei e populat în Ituri cu 20 000—25 000 de pigmei.

...cu prilejul unei expediții de-a lungul fluviului Amazon, s-a descoperit un arbore al cărui lemn nu arde? În urma cercetărilor, s-a ajuns la concluzia că lemnul acestui arbore nu ia foc deoarece în seva lui se găsesc anumite elemente minerale care îi îmbibă celulele.

PREZENŢE ROMÎNEŞTI

Ziarele ne aduc veşti despre succese ale filmului sau teatrului romînesc peste hotare. Astfel, la Cannes, unde s-a desfăşurat cea de a IV-a intilnire internaţională a filmului pentru tineret, ţara noastră a fost prezentă cu două realizări recente. Este vorba de scurt-metrajul *Arta monumentală*, care a fost distins cu „Diploma de onoare" şi filmul *Voroneţ* care, de asemenea, a primit „Diploma de excelenţă".

La Monte Carlo, unde s-a desfăşurat de curind Festivalul filmelor de televiziune, scurtmetrajul *Dialog despre bătrineţe*, care s-a bucurat de aprecieri favorabile din partea presei de specialitate franceze, a fost distins de juriu cu „Menţiune specială".

Foarte recent s-a încheiat, la Cairo, Festivalul Internaţional de Folclor. Din ţara noastră a participat un grup folcloric de artişti amatori alcătuit din formaţia de dansuri a Casei de cultură din Braşov, căluşarii din comuna Frumoasa, regiunea Bucureşti, taraful Casei de cultură din Slobozia, precum şi solişti vocali şi instrumentişti din regiunea Bucureşti, Argeş, Cluj, Maramureş, Oltenia.

La acest concurs, formaţia folclorică de amatori a R.P. Romîne a primit premiul I şi „Diploma de onoare" a acestui festival. Publicul, participant în număr mare la spectacolele date de formaţia noastră a apreciat cu multă căldură varietatea şi bogăţia folclorului romînesc.

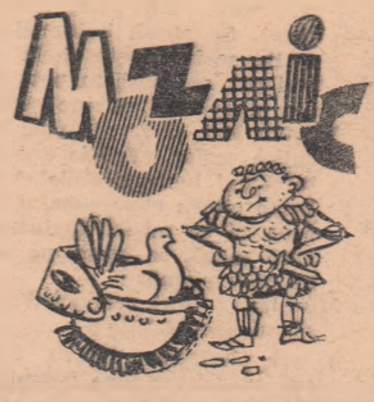

Degetele paşese sfioase peste clapele jucăuşe. Aşa-i la inceput. Dar Hania, elevă la o şcoală de muzică din Gdynia (R.P. Polonă) invaţă cu sîrguinţă pentru a pătrunde „secretul" notelor muzicale.

La Turnu Măgurele a răsărit ca în basme o uriaşă pădure alcătuită din stilpi inalţi de oţel şi beton — panorama industrială a viitorului Combinat de îngrăşăminte chimice.

Simbolul păcii

Ştiţi de ce porumbelul simbolizează pacea? Potrivit unei legende antice greceşti, zeul războiului n-a putut o dată participa la luptă, deoarece în casca sa de războinic îşi făcuse cuibul o porumbiţă. De atunci porumbelul a fost considerat ca pasăre a păcii.

Jaguarul plimbăreţ

Nu de mult, pe străzile oraşului Petropolis din Brazilia, mai multi cetăţeni au fost martorii unei întîmplări neobişnuite: în plin centrul oraşului ei s-au întîlnit cu un jaguar — cunoscut animal de pradă al junglei. Vă închipuiţi ce spaimă pe bieţii trecători! Jaguarul n-a produs însă nici un fel de victime, în afară, bineînţeles, de spaimă. Iar după ce s-a plimbat un timp liniştit pe străzile oraşului, s-a reîntors în cuşca sa de la circ, de unde reuşise să evadeze.

Rîul capricios

În Grecia există un rîu, numit „Avarul" care îşi schimbă cursul mereu. Bunăoară, timp de şase ore rîul curge spre Marea Egee, după care îşi schimbă cursul în direcţia inversă. În decurs de 24 de ore, acest rîu îşi schimbă cursul de patru ori. Oamenii de ştiinţă explică capriciile acestui rîu prin variaţiile de nivel ale Mării Egee, datorate fluxului şi refluxului.

15 milioane de copii nu merg la şcoală

În ţările coloniale sau semicoloniale din America Latină, învăţămîntul se află într-o situaţie tragică. Potrivit unor statistici oficiale, peste 15 000 000 de copii între 7—12 ani din aceste ţări nu pot să frecventeze şcoala, întrucît în acele ţări lipsesc 500 000 de învăţători şi 200 900 de şcoli elementare.

ROBOTUL ȘCOLAR

Scenetă într-un tablou
de Ștefan Tita

Personajele :

VIOREL | FELICIA | MATEI — copii de 13—14 ani

MIȘULICA — robot

Decor : o masă, două scaune. Pe masă, pe scaune, cărți și caiete. Intr-un colț, un robot — interpretat tot de un copil. La ridicarea cortinei, Viorel șade la masă, cu creionul în gură și pare cufundat în rezolvarea unei probleme. Iși trece mereu mîna prin păr. E îmbrăcat în pijama.

Viorel (scărpinîndu-se la ceafă): Nu iese rezultatul de fel! Din două una: ori e greșit rezultatul din carte ori am greșit eu... Nu, eu n-am greșit că doar... (pauză). Uff! și acum vin băieții să mă ia la meci... Tenis de masă! Grozav! Sînt tare curios cine-o să cîștige campionatul. **(Amintindu-și).** Dar ce fac cu problema? Mai bine m-apuc de geografie... Să desenez repede harta **(trece la unul din scaune, transformat ad-hoc în masă și începe să schițeze desenul, dar numaidecît renunță).** Mai bine scriu formulele la chimie... **(ia un caiet și-l pune pe genunchi și începe să scrie. Intră Felicia și Matei).**

Felicia : Noroc Viorel! O, nu ți-ai făcut încă lecțiile?

Viorel : Păi, nu mai am mult...

Matei : Și meciul crezi că te așteaptă?

Viorel : Cred și eu că nu m-așteaptă. Lasă, că termin lecțiile diseară.

Matei : Dacă le lași pe diseară, slabă nădejde...

Felicia : Sigur, te-ai apucat tîrziu de lecții, asta-i!

Viorel : Și ce dacă?! Mă privește. Vin și eu la meci.

Matei : Și mîine să încasezi numai note de 4 și 5, ce părere ai?!

Viorel : Mă privește!

Felicia : Dacă vrei să știi, ne privește și pe noi. La revedere!

(Cei doi copii se îndreaptă spre ieșire).

Viorel : Drum bun! Tot o să vin la meci. Pot să merg și singur. **(Copiii se opresc încurcați).**

Felicia : (zărind robotul) : De ce nu-l pui pe Mișulică la treabă?

Viorel : Pe Mișulică?

Felicia : Sigur! Cînd ai un asemenea robot în casă, de ce nu-l folosești?

Viorel : Cum adică?

Felicia : Pune-l să-ți facă lecțiile.

Viorel (încîntat) : Strașnică idee! Dar crezi că e-n stare de așa ceva?

Felicia : Tu n-ai citit? Robotul execută orice comandă. Dacă-i dai comanda să fie școlar, devine un școlar silitor, nu ca tine.

Viorel : Hai, lasă morala, spune, mai bine, te pricepi să-l pui în funcțiune, că eu...

Felicia : Nici vorbă! Nu-i nici o greutate... Ai codul de instrucțiuni și cheia de la tabloul de comandă?

Viorel : Sînt dincolo la tata în dulap. Le aduc numaidecît! **(Iese grăbit).**

Matei : Bine, Felicia, se poate să faci una ca asta? Pe de-o parte îl criticăm pe Viorel că-și neglijează lecțiile, iar pe de altă parte îl pui pe Mișulică să lucreze în locul lui?

Felicia: Ai să vezi că nu-i așa... Dacă nu-mi venea ideea cu Mișulică, n-o scoteam ușor la capăt... **(Viorel reintră).**

Viorel : Uite caietul și cheia!

Felicia : Foarte bine. Acum o să-i dăm lui Mișulică comanda să-ți rezolve problema la matematică și să deseneze harta la geografie...

Viorel : Ba să-mi scrie și formulele la chimie.

Felicia (cu ironie) : Frumos, n-am ce zice! Să-ți scrie și formulele... Să căutăm în cod să vedem ce comandă trebuie să-i dăm. **(răsfoind codul).** Aici nu e, nici aici... A, uite, am găsit **(citește tare).** Se apasă butoanele D și B_1, se învîrtește cheia de trei ori, se apasă maneta roșie și robotul devine școlar.

Viorel : Hai, să-l vedem pe Mișulică școlar. **(Felicia execută întocmai instrucțiunile citite. După cîteva clipe robotul începe să se miște. Inaintează spre masă, se așază pe scaun și exclamă) :**

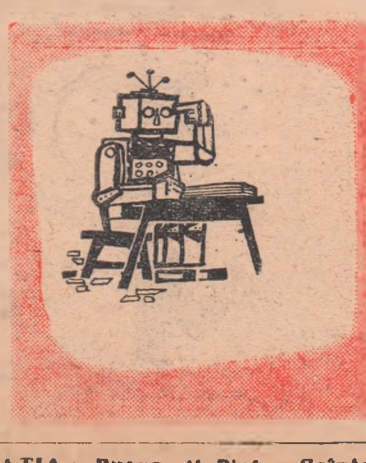
Mișulică : Sînt școlar! Vreau să-mi fac lecțiile!

Viorel (fericit) : Bravo, Felicia, ai avut o idee nemaipomenită!

Felicia : Ei, acum plecăm că ne-așteaptă Cornel. La revedere!

Matei : La revedere! **(Ies amîndoi).**

Viorel (în fața robotului) : Mișulică, să te văd la treabă. Dacă tot ești școlar, dă-i bătaie. Rezolvă problema la matematică. **(Ii pune înainte cartea și caietul, apoi iese grăbit să se îmbrace. Rămas singur, robotul cu mișcări mecanice ia tocul și începe să lucreze. Viorel bagă capul pe ușă și întreabă) :** Ei, cum merge? **(Nici un răspuns din partea lui Mișulică. Viorel dispare. Cîteva clipe pauză, apoi) :**

Mișulică (cu glas metalic) : Gata! Am rezolvat problema.

Viorel (reapărînd pe jumătate îmbrăcat) : Gata, ai spus? Ia să vedem ce ispravă ai făcut **(controlează rezultatul de pe caiet cu cel din carte).** Exact! Rezultatul din carte... Bravo! Așa-mi place. **(Mișulică îi ia caietul și-l pune de-o parte pe masă).** Stai, frate, ce-mi iei caietul?

Mișulică : Harta!

Viorel : A, vrei să desenezi harta? Ei, dacă-i așa nu mă supăr... Uite, ai aici cartea, uite și caietul, vezi, de fă-mi o hartă frumoasă! **(Vrea să treacă dincolo).**

Mișulică : Culorile!

Viorel (întorcîndu-se) : Așa-i! Am uitat că harta trebuie să fie în culori. **(Ii pune înainte cîteva creioane colorate).** Poftim creioanele colorate, și dă-i zor că mai ai de scris și formulele la chimie. **(Iese. Mișulică se apucă de treabă. Cu mișcări mecanice desenează harta. Pauză. Apoi) :**

Mișulică : Gata!

Viorel (de dincolo) : Un moment să mă pieptăn.

Mișulică (mai tare) : Gata! **(Și mai tare) :** Gata! **(Din ce în ce mai tare) :** Gata! Gata!

Viorel (reapărînd cu pieptenul în mînă) : Stai, frate, nu fi așa nervos! Am auzit: „gata!“. Dar trebuie să mă și pieptăn că doar n-am să merg la meci nepieptănat.

(Controlînd harta): Mda... Ai făcut-o binișor... Iau un 9 ca nimica... Ba, cu conturul în două culori iau și 10... Acu, să-i văd pe cei de mă critică la gazeta de perete și la orice adunare de detașament. **(Mișulică îi smulge harta din mînă și-o pune pe masă peste caietul de matematică).**

Mișulică : Formulele la chimie!

Viorel : Ei, dar grăbit mai ești, Mișulică!

Mișulică (tare) : Formulele la chimie!

Viorel : Ho! Ai răbdare!

Mișulică (mai tare) : Formulele la chimie!

Viorel : Stai, dom'le, să caut cartea și caietul. **(Caută febril prin vraful de cărți și caiete risipite).**

Mișulică (foarte tare) : Formulele la chimie!

Viorel : Le-am găsit! Poftim, aici ai cartea și caietul pentru formule.

Mișulică (respingînd caietul) : Nu e bun! **(Viorel care e pe punctul de a ieși, se-ntoarce).**

Viorel : Cum nu e bun? **(Se uită la caiet).** Ai dreptate, Mișulică! Ți-am dat caietul de romînă. Poftim! **(Ii schimbă caietul).** Acum, te rog să nu mai ai nici o pretenție și să mă lași să mă-mbrac...

(Iese. Ca și mai-nainte, Mișulică se apucă de lucru. Pauză, apoi) :

Mișulică : Gata: **(Viorel apare numaidecît).**

Viorel : De data asta, nu te mai las să faci gălăgie! **(Controlează dacă formulele au fost bine scrise. Mișulică îi smulge caietul și-l pune peste celelalte).** Stai, bre omule, că nici n-am văzut ce-ai scris... **(Mișulică ia caietele subsuoară, se ridică și face cîțiva pași exclamînd).**

Mișulică : Sînt școlar și merg la școală!

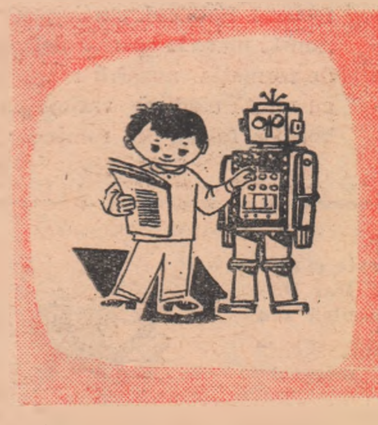
Viorel (încercînd să-l oprească) : Fii serios, Mișulică, cum o să mergi la școală?

Mișulică : Sînt școlar și merg la școală! Sînt școlar și merg la școală! **(Inaintînd, a ajuns lîngă ușă. Viorel caută codul, caută cheia, nu le găsește, aleargă după robot, îl alintă).**

Viorel (desnădăjduit) : Mișulică, dragă, fii cuminte! Dă-mi caietele.

Mișulică : Sînt școlar și merg la școală!

Viorel : Du-te unde vrei, dar dă-mi caietele! **(Incearcă**

să-i smulgă caietele, dar Mișulică le-a luat în mînă și le ține strîns).

Mișulică : Sînt școlar! Eu am făcut lecțiile.

Viorel : Foarte bine! Acuma dă-mi-le!

Mișulică : Sînt școlar! Eu am făcut lecțiile.

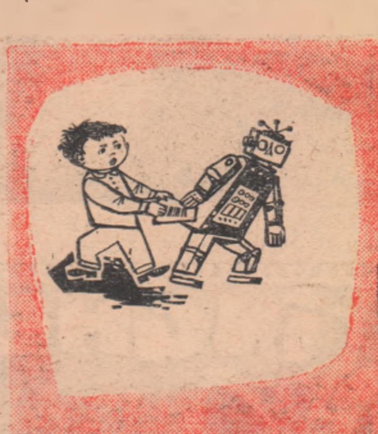
Viorel : Lasă gluma! Dă-mi caietele. Imediat! **(Intre Viorel și Mișulică se iscă o luptă scurtă pentru caiete. Mișulică, apucă strîns caietele și sub privirea disperată a lui Viorel, smulge foile cu lecțiile făcute mai înainte, rupîndu-le bucăți).**

Viorel : Na! Halal ispravă! Ai rupt foile. Ce mă fac acum?

Mișulică : Mișulică a făcut lecțiile! Viorel n-a făcut lecțiile!

Viorel (necăjit peste măsură, privind foile ferfenițate) : Și ce dacă ai făcut lecțiile? Crezi că-ți merge să-mi faci morală? (îngînîndu-l) : „Sînt școlar, sînt școlar...“ O să-mi fac singur lecțiile și tu n-o să mai fii școlar. Așa, ca să te-nveți minte!

Mișulică : Mișulică a făcut lecțiile. Viorel n-a făcut lecțiile.

(Se aude țiriitul unui ceas. Se poate aranja în scenă apariția unui copil cu un carton în față, sugerînd cadranul ceasului).

Viorel (abătut) : Vezi, am pierdut meciul. Acum, ce mă fac? La ora asta, a început meciul.

Mișulică (neabătut) : Mișulică a făcut lecțiile. Viorel n-a făcut lecțiile.

Viorel (furios) : O să-mi fac lecțiile și fără tine, mă pricepi? Și de-acum încolo, să faci bine să mă lași în pace.

— Cortina —

Carnet cultural

Cîteva recomandări de filme, spectacole și emisiuni de radio și televiziune pentru copii

În această săptămînă puteți viziona filmele pentru copii „Cinci și unul“, „Umbre“, „Pisicuța“, „Șoricelul și leul“, „A fost o dată un purceluș“ la cinematograful copiilor din str. Doamnei nr. 9. Spectacolele încep în fiecare zi la ora 10.

Duminică 23 februarie 1964 **ora 10 dimineața puteți viziona : „Cipollino“, „Sticletele“, „Jucăria plîngăreață“ la** cinematograful Lira. **„Pașii vieții“, „Cum a descoperit Hain spiridușii“ la cinematograful** Flacăra. **„Secretul pantofiorului de aur“, „În lumea păpușilor“ la** cinematograful Floreasca. **„Împărăția oglinzilor strîmbe“, „Mărturii din perioada glaciară“ la cinematograful** Aurora. **„Povestea scufiței roșii“, „Un buchet de stele“ la cinematograful** Union. **„Cine-i mai puternic“, „Scufița roșie“ la cinematograful** Crîngași. **„Nu ești singur“, „Povestiri din lumea Mării Negre“ la cinematograful** Pacea. **„Anicika merge la școală“, „Vreau să știu tot, nr. 29“, la cinematograful înfrățirea** între popoare.

★

LA TELEVIZIUNE puteți urmări joi 20 februarie ora 19,10 emisiunea pentru copii : „Pionierii din Timișoara“ **— o vizită în mijlocul pionierilor timișoreni pentru a urmări aspecte interesante din viața și activitatea lor. Pentru vineri 21 februarie ora 19,10 vă recomandăm să vizionați emisiunile** „În vizită la Fabrica de mase plastice—București“, iar la 1[illegible] „Oac, broscoiul lăudăros“. **Sîmbătă, 22 februarie ora 19,10 urmăriți emisiunea distractivă pentru copii** „În împărăția lui februarie“ **de George Mihalache și Aurel Cerbu. În cadrul acestei emisiuni vă veți întîlni cu prietenii voștri dragi Daniela și** Așchiuță.

★

DIN EMISIUNILE RADIO — pentru copii : **în fiecare zi la ora 6,45 emisiunea „Salut voios de pionier“, programul I, iar la ora 20,30 emisiunea : „Noapte bună, copii“, programul I.**

Miercuri **14,30 : „Roza vînturilor“ programul I; 20,15 „Școala și viața“.**

Joi 9,00 : „Vreau să știu“ programul II ; 14,30 : „Prietena noastră cartea“, programul I.

Vineri 9,00 : **„Radioracheta pionierilor“, programul II; 14,30: „Emisiune de basme“, programul I; 17,30 : „În slujba patriei“, programul I.**

Sîmbătă 9,00 : „Roza vînturilor“, programul II; 14,30: „Prietenii lui Do-Re-Mi“, programul I.

Duminică 8,00 : Clubul voioșiei“, programul II.

★

TEATRUL DE TINERET ȘI COPII Sala pentru copii str. General Eremia Grigorescu nr. 24.

Joi 20 februarie ora 9,30 „Nota 2 la aritmetică“.

Vineri 21 februarie ora 16 „Salut voios de pionier“.

Sîmbătă 22 februarie ora 9,30 „Misterul cizmei“.

Duminică 23 februarie ora 16 „Descoperiți-l pe N“.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii“, telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii“ 40361